

A GÖDÖLYE MESÉJE / HAD GADJA

résztevők: Böröcz András, Rácmolnár Sándor, Roskó Gábor, Szabó Eszter Ágnes – Illauszky Tamás, Szemző Zsófia, Tillmann Hanna, Wechter Ákos

A pészachi széder alapja a Tóra négyszer megisméltődő felszólítása: „És add tudtára a te fiadnak azon a napon, mondván: Ez a miatt van, a mit az Úr cselekedett velem, mikor kijövék Egyiptomból” (Mózes II. 13:8). Az ünnepség középpontja és hőse a gyermek. A széder vacsora szertartásába több olyan részt is beleszerkesztettek az évezredek során, amelyek a gyermekeket szólítják meg, ezek egyike A gödölye meséje.¹ Az arameus-héber szövegű ősi történetet a XII. – XV. században német népdalok hatására költötték újra, és a Haggada záró szakaszába illesztették a kodifikátorok. A láncmesében a kecskegidát megeszi a macska, a macskát megeszi a kutya, a kutyát agyonveri a bot, a botot elégeti a tűz, a tüzet eloltja a víz, a vizet megissza a bika, a bikát levágja a mészáros, a mészárost levágja a Halál Angyala, a Halál Angyalát megöli a Teremtő. A többretegű, parabolaként is értelmezhető történetet most felkért művészeink illusztrálták, emlékezve El Liszickijre, aki 1919-ben, Szovjetunióban a vityebszki Művészeti Főiskolán, szintén elkészítette Had Gadja sorozatát.

¹ A magyar gödölye, gida szó gyöke rokon az ugyanazt jelentő héber gdi szóval.